

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. marts 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Stephan Andreas Dam-
gaard
Sagsnr.: 2012-0030-0650
Dok.: 373400

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 517 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 517 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere kronikken ”Får ofret også en chance til?” i Politiken den 20. februar 2012, og herunder redegøre for, eventuelt i fortrolig form, hvorfor skribenten ikke er blevet orienteret, da overfaldsmanden i dette tilfælde er på udgang, samt om det ikke er fast procedure at orientere ofre, når en overfaldsmand er på udgang, og hvor ofte det er sket, at ofret i sådanne tilfælde ikke er blevet orienteret.”

Svar:

1. I kronikken beskriver Marlene Duus, hvordan hun i november 2008 var udsat for et meget voldsomt drabsforsøg. Hun har været igennem et stort antal operationer, men er fortsat plaget af skaderne efter forbrydelsen – fysisk såvel som psykisk. Marlene Duus føler ikke, at hun har fået tilstrækkelig støtte til at komme videre med sit liv. Hendes erstatningssag er endnu ikke afsluttet hos hverken Arbejdsskadestyrelsen eller Erstatningsnævnet, ligesom hun ikke har fået kommunens hjælp til at blive omskølet.

I kronikken udtrykker Marlene Duus endvidere vrede og frustration over, at gerningsmanden – modsat hende – har fået samfundets hjælp til at komme videre. Marlene Duus er især uforstående over for, at gerningsmanden efter kort tids afsoning har fået lov til at komme på udgang og har mulighed for at få en læreplads på en restaurant.

2. Jeg vil i den forbindelse først og fremmest gerne udtrykke min dybeste medfølelse med Marlene Duus. Hun har været ude for en ganske forfærdelig forbrydelse, som har haft store omkostninger for hende. Og hun fortjener stor ros for at stå frem i offentligheden med sin beretning, som har været med til at sætte fokus på et meget vigtigt område.

Af principielle grunde finder jeg ikke, at jeg som justitsminister bør kommentere nærmere på omstændighederne i den konkrete sag.

Der kan i øvrigt henvises til de samtidige besvarelser af spørgsmål nr. 509 og 510 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, der bl.a. indeholder nærmere oplysninger om udfaldet af den konkrete straffesag og forløbet omkring afsoning, herunder i forhold til det rejste spørgsmål om underretning af forurettede.

3. Jeg kan om den rejste problemstilling herudover henvise til min mundtlige besvarelse af 21. marts 2012 af spørgsmål nr. S 2614. Som jeg i den

forbindelse gav udtryk for, skal vi som samfund naturligvis gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe de mennesker, som har været udsat for en forbrydelse.

For regeringen er det således vigtigt, at færre skal være ofre for kriminalitet. Derfor skal der sættes konsekvent ind over for kriminaliteten og dens årsager. Vi vil naturligvis ikke acceptere, at mennesker bliver udsat for forbrydelser, som skader dem på liv og sjæl.

I regeringsgrundlaget fra oktober 2011 har regeringen sat sig som mål, at ofre for kriminalitet skal hjælpes bedre. De skal sikres hjælp til en tryk hverdag og muligheder for værn mod gerningsmanden. Rammerne for offerstatning skal efterses, og gerningsmanden skal kunne konfronteres med konsekvenserne af sin kriminalitet.

Vi er lige nu i regeringen ved at se nærmere på, hvordan vi bedst kan omsætte målsætningerne i konkrete initiativer til gavn for ofrene.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at det ikke kun er et spørgsmål om at styrke indsatsen i forhold til ofrene. Det er således også vigtigt at sætte ind med tiltag, der kan bringe forbryderne væk fra et liv i kriminalitet. Indsatsen over for de dømte skal således fastholdes og udbygges, så vi sikrer en bedre resocialisering til gavn for samfundet. Alt andet lige betyder færre kriminelle og mindre kriminalitet også færre ofre.